

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/209/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112206891
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112206891.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, v konaní právne zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom so sídlom Michalská 9, Bratislava, proti odporkyni V. V., W.. XX. XX. XXXX, F. I. XXX/XX, Q. Y., Š. I. L., o zaplatenie 1 947,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, obsiahnutá v čl. 4. bod 4.3 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery v znení „Úroky, ktoré nebudú ku dňu ich splatnosti riadne zaplatené, bude ČSOB pripisovať k sumám skôr splatným a doteraz neuhradeným a ďalej ich potom úročiť úrokom z omeškania.“, je neprijateľnou podmienkou.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 312,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1 312,56 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplatenia a to v pravidelných mesačných splátkach po 50,00 Eur splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov zaplateného súdneho poplatku vo výške 37,97 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 104,37 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov zaplateného súdneho poplatku vo výške 116,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 106,97 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 1 947,09 Eur spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania a to z titulu Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 05. 2007.

Tunajší súd dňa 19. 12. 2012 vydal vo veci rozsudok č. k. 9C/209/2012-72, ktorým v prvom výroku zastavil konanie v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1 541,89 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplatenia a zo sumy 232,92 Eur od 15. 12. 2011 do zaplatenia. V druhom výroku súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol a v treťom výroku nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania. Prvý výrok uvedeného rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 18. 01. 2013.

Voči druhému a tretiemu výroku uvedeného rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 14Co/88/2013-86 zo dňa 11. 03. 2014, právoplatným dňa 27. 05. 2014, napadnutý rozsudok tunajšieho súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, ako aj vo výroku o trovách prvostupňového konania zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V nenapadnutej časti zostal rozsudok tunajšieho súdu nedotknutý. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že ak odporkyňa v konaní základ ani výšku uplatneného nároku nespochybňovala a súd nemienil návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovieť z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako to vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, tak mal dať navrhovateľovi možnosť v súdnom konaní sa aj k tejto otázke vyjadriť a za tým účelom odročiť pojednávanie ak, ako to pre tento prípad navrhovateľ požadoval. Pokiaľ mal súd pochybnosti o správnosti podkladu so špecifikáciou uplatnenej pohľadávky, ktorý predložil navrhovateľ (č. I. 57 spisu), mal poskytnúť navrhovateľovi priestor, aby na pojednávaní dal súdu podrobné vysvetlenie tak, aby súd mohol urobiť záver pre svoje rozhodnutie. Tento procesný nedostatok bude potrebné v ďalšom konaní odstrániť a navrhovateľa k predmetu sporu podrobne vypočuť s tým, že tento bude môcť oznámiť meno pracovníka, ktorý predmetný doklad vyhotovovala ktorý by sa vedel k uvedenej špecifikácii a najmä výpočtom vyjadriť. Okresný súd považoval dojednanie čl. 4 bod 4.3 obchodných podmienok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, avšak nepriznať plnenie v celom rozsahu vo vzťahu k navrhovateľovi by mohol súd len vtedy, ak by na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky nebolo možné túto časť oddeliť od ostatného plnenia a celý uplatnený nárok by tak bol nepreskúmateľný.

Tunajší súd opätovne vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s návrhom, Zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 05. 2007, Obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 07. 01. 2010, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17. 05. 2010, odporom proti platobnému rozkazu, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, špecifikáciou pohľadávky, výpisom z úverového účtu, výsluchmi odporkyne, ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že dňa 30. 05. 2007 uzavrel s odporkyňou Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - úveru - vo výške 3 319,39 Eur (100 000,00 Sk). Odporkyňa poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, a to ani po tom, čo jej bola zaslaná posledná výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 07. 01. 2010, preto navrhovateľ oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17. 05. 2010 vyhlásil v zmysle ust. bodu 9.1 písm. d) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery celú svoju pohľadávku z úveru dňom 15. 05. 2010 za splatnú a vyzval odporkyňu na jej zaplatenie. Celková dlžná suma zo spotrebiteľského úveru je presne špecifikovaná podľa jednotlivých položiek ako to vyplýva z interného výpisu ČSOB pre číslo úverového účtu XXXXXXXXXXXX. Dlž odporkyne sa skladal ku dňu podania návrhu z istiny vo výške 1 541,89 eur, úrokov z úveru 232,92 Eur, úrokov z omeškania vo výške 172,28 Eur, t. j. spolu 1 947,09 Eur. Istina je podľa bodu IV. zmluvy naďalej úročená úrokom z úveru vo výške 13,70 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne. Úroky v celkovej sume 232,92 Eur sú úročené úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne.

Vo svojich ďalších písomných vyjadreniach navrhovateľ uviedol, že súhlasí s tým, aby mu odporkyňa uhradila žalovanú sumu v splátkach, ktoré budú minimálne vo výške 180,00 Eur mesačne. Navrhovateľ uviedol, že odporkyňa žalovanú sumu nijako nespochybnila a uhradila mu celkovo sumu 1 721,83 Eur, k čomu predložil výpisy z úverového účtu.

Odporkyňa v odpore uviedla, že si je vedomá dlhu voči navrhovateľovi a je ochotná sumu 1 947,09 Eur s príslušenstvom uhradiť. Žiadala o povolenie uhradiť žalovanú sumu formou splátok vo výške 50,00 Eur mesačne z dôvodu svojej nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko jej mesačný príjem je 380,00 brutto, plus rodinné prídavky 20,00 Eur a výživné 80,00 eur, z čoho musí hradiť nájomné plus energie 215,00 Eur, poplatky za škôlku 60,00 Eur, ako aj ostatné výdavky pre seba a dcéru.

Súd nariadil vo veci 3 pojednávania, pričom na dve pojednávania žiadal navrhovateľa o zabezpečenie účasti pracovníka, ktorý by vysvetlil súdu spôsob výpočtu žalovanej sumy ku dňu zosplatnenia dlhu a započítanie následných platieb po tomto termíne odporkyňou. Právny zástupca navrhovateľa vždy pred termínom pojednávania doručil súdu elektronickými prostriedkami ospravedlnenie svojej neúčasti aj neúčasti navrhovateľa na pojednávaní a žiadal, aby súd rozhodol bez ich účasti tak, že navrhovateľovi

prizná uplatnený nárok v celom rozsahu, alebo aby odročil pojednávanie za účelom vypočutia právneho zástupcu navrhovateľa ohľadne sporných skutočností. Právny zástupca navrhovateľa súdu oznámil, že nevie zabezpečiť účasť pracovníka navrhovateľa na pojednávania dňa 12. 09. 2014 ani dňa 29. 10. 2014 z dôvodu pracovnej vyťaženia pracovníka navrhovateľa a opakovane žiadal súd o odročenie termínu pojednávania na iný deň.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že uznáva pohľadávku navrhovateľa. Je pravdou, že si v minulosti vzala spotrebiteľský úver na rekonštrukciu domu v Hontianskych Moravciach, ktorý vlastní a ktorý dosiaľ nie je dokončený, a úver riadne nesplácala. Vzhľadom na svoje finančné možnosti je schopná splácať žalovanú sumu len v splátkach po 50,00 Eur mesačne. K výpočtu žalovanej sumy sa nevie vyjadriť, keďže sa nevyzná v dokladoch, ktoré predložil navrhovateľ do spisu.

Podľa § 226 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník dňa 30. 05. 2007 uzatvorili podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery (ďalej len „OP“). Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 3 319,39 Eur (100 000,00 Sk), pričom úroková sadzba bola stanovená ako pevná vo výške 13,70 % ročne. Výška prvej až predposlednej splátky bola dohodnutá na 89,76 Eur (2 704,00 Sk), výšku poslednej splátky mal určiť navrhovateľ, splátky boli splatné vždy k 15. dňu mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 15. 06. 2007 a a posledná splátka dňa 15. 05. 2011. Zmluvné strany si dohodli poplatok za spracovanie úveru vo výške 33,19 Eur (1 000,00 Sk) a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur (60,00 Sk) mesačne. V článku IV. zmluvy bola stanovená ročná percentuálna miera nákladov 19,70 %.

V danom prípade zmluvy o úvere ide o tzv. absolútny obchod (v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), avšak vzhľadom na špecifickosť právneho úkonu, ktorým sa tento záväzok zakladá a ktorý má znaky „spotrebiteľskej“ zmluvy (t. j. zmluvy typového charakteru, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých neurčitých prípadoch, pri uzatváraní ktorej je obvyklé, že spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť), bolo potrebné tento záväzkovo-právny vzťah posudzovať aj podľa špeciálnej právnej úpravy (lex specialis) spotrebiteľského práva, ktorá je obsiahnutá v zákone č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a tiež aj v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V rozhodnom čase (t. j. v čase uzavretia zmluvy o úvere) bola problematika spotrebiteľských zmlúv upravená kombinovane v zákone o ochrane spotrebiteľa a tiež aj v Občianskom zákonníku, pričom pri ich aplikácii bola v centre záujmu najmä materiálnoprávna ochrana práv spotrebiteľa, a to v súlade s cieľmi, resp. zámermi EÚ zhmotnenými v smerniciach Rady 87/102/EHS a 93/13/EHS. (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 329/2013-15 zo dňa 05. 06. 2013)

Súd posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe zmluvy o úvere ako spotrebiteľský, nakoľko zmluva bola formulárovou zmluvou, ktorá vopred zo strany navrhovateľa bola pripravená bez možnosti odporkyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Navrhovateľ mal postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupovala odporkyňa, fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda mala postavenie spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa čl. 4. bod 4.3 OP úroky, ktoré nebudú ku dňu ich splatnosti riadne zaplatené, bude ČSOB pripisovať k sumám skôr splatným a doteraz neuhradeným a ďalej ich potom úročiť úrokom z omeškania.

Úroky sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ) a v súvislosti so znením ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky nemožno požadovať, aj keby to bolo účastníkmi dohodnuté pre rozpor so zákonom. Kogentné ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedovoľuje účastníkom spotrebiteľskej zmluvy platne dojednať zmluvné podmienky, ktoré by sa odchyľovali od uvedeného zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd má za to, že ustanovenie čl. 4. bod 4.3 OP predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda je neplatné. Táto podmienka nebola so spotrebiteľom (odporkyňou) individuálne dojednaná, spôsobuje nerovnováhu v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa a navyšujú sankcie za omeškание spotrebiteľa. Súd podľa § 153 ods. 3 a 4 OSP aj bez návrhu vyslovil, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná a uviedol vo výroku tohto rozhodnutia jej znenie.

Súd je povinný na neplatnosť zmluvnej podmienky prihliadať a nepriznať na základe nej požadované plnenie. Súd z uvedených dôvodov nepriznal navrhovateľovi úrok z omeškania z dohodnutého zmluvného úroku, keďže sa jedná o príslušenstvo istiny a v tejto časti návrh zamietol.

Z pripojených listinných dôkazov zo strany navrhovateľa, najmä z výpisov z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 57-58 spisu, č.l. 100-102 spisu), vyplýva, že odporkyňa bol dňa 30. 05. 2007 prevodom na jej účet č. XXXXXXXXXXXX poskytnutý úver vo výške 3 319,39 Eur (100 000,00 Sk) a odporkyňa dosiaľ uhradila navrhovateľovi sumu 1 721,83 Eur. Z výpisu z úverového účtu odporkyne mal súd preukázané, že odporkyňa bola v omeškani s úhradou jednotlivých splátok úveru.

Keďže odporkyňa svoj záväzok vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach neplnila riadne a včas, navrhovateľ ju listom - Posledná výzva na zaplataenie dlžnej čiastky zo dňa 07. 01. 2010, doručeným odporkyni dňa 11. 01. 2010, vyzval na úhradu dlhu vo výške 404,78 Eur pod hrozbou vyhlásenia celého záväzku z úverovej zmluvy za predčasne splatný. Následne žalobca ku dňu 15. 05. 2010 vyhlásil pohľadávku z predmetného vo výške 1 961,13 Eur za splatnú.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na zmluvný úrok až do zaplataenia, avšak podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98 zo dňa 01. 07. 2000 (R 59/1998) veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu (jeho splátok), následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu navrhovateľovi ako veriteľovi právo na zaplataenie dohodnutého (zmluvného) úroku z úveru patrí iba do 15. 05. 2010, t. j. do dňa konečnej (predčasnej) splatnosti úveru. Po tomto termíne navrhovateľovi nevzniklo právo na zaplataenie zmluvného úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania. V tejto časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Z výpisu z úverového účtu odporkyne (č.l. 57 spisu) vyplýva, že ku dňu predčasného zosplataenia úveru (15. 05. 2010) bola splatná istina vo výške 2 394,30 Eur, na ktorú bolo započítaných z úhrad odporkyne 852,02 Eur, teda odporkyňa by mala ešte titulom istiny uhradiť navrhovateľovi sumu 1 541,89 Eur.

Podľa výpisu ku dňu zosplatnenia úveru boli splatné zmluvné úroky v sume 490,06 Eur a navrhovateľ na zmluvné úroky započítal úhrady v sume 596,34 Eur, teda vznikol preplatok vo výške 106,28 Eur, ktorý súd započítal na úhradu istiny úveru, keďže navrhovateľ nemá nárok na zmluvné úroky po splatnosti úveru.

Podľa výpisu ku dňu zosplatnenia úveru mali byť splatné poplatky v sume 163,09 Eur, avšak súd po spočítaní všetkých poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok len na poplatky v sume 150,42 Eur (poplatok za spracovanie úveru 33,19 Eur plus poplatok za správu úveru 37,81 Eur (19 mesiacov x 1,99 Eur) plus poplatok za poistenie 79,42 Eur (19 mesiacov x 4,18 Eur). Navrhovateľ nárok na poplatky vo výške 12,67 Eur nijako nešpecifikoval, nezdôvodnil ani nepreukázal ich opodstatnenie a výšku v tomto konkrétnom prípade a preto súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. Preplatok na poplatkoch vo výške 12,67 Eur súd započítal na istinu úveru.

Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne si navrhovateľ vyčíslil aj úroky z omeškania za čas do predčasného zosplatnenia úveru spolu vo výške 31,00 Eur a od 16. 05. 2010 do 14. 12. 2011 v sume 251,66 Eur, avšak z navrhovateľom predložených dôkazov jednoznačne nevyplýva s akými konkrétnymi úhradami istiny a koľko dní bola odporkyňa v omeškaní. Navyše, navrhovateľom požadované úroky z omeškania vo výške presahujúcej výšku úrokov z omeškania určenú v súlade § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. sú v danom prípade v rozpore s občianskoprávnou úpravou, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Súd preto zamietol návrh navrhovateľa v časti požadovaných kapitalizovaných úrokov z omeškania, pretože navrhovateľ nepreukázal, že mu vznikol nárok na úroky z omeškania v požadovanej výške. Súd sumu 110,38 Eur, použitú navrhovateľom, podľa výpisu z úverového účtu, na úhradu kapitalizovaných úrokov z omeškania, započítal na istinu úveru.

Súd vzhľadom na uvedené zaviazal odporkyňu, aby navrhovateľovi uhradila istinu vo výške 1 312,56 Eur (1 541,89 Eur mínus „preplatky“ 106,28 Eur plus 12,67 Eur plus 110,38 Eur) a v prevyšujúcej časti požadovanej istiny, zmluvných úrokov a poplatkov návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ požadoval úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy istiny 1 541,89 od 15. 12. 2011 do zaplatenia. Dlh odporkyne sa stal splatným dňa 15. 05. 2010. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa bola ku dňu 15. 12. 2011 v omeškaní s vrátením dlžnej istiny v sume 1 312,56 Eur. Navrhovateľom požadovaná výška úroku z omeškania 8,75 % ročne je v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31. 01. 2013. Súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 312,56 Eur od 15. 12. 2011 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania vzhľadom na vyššie uvedené návrh navrhovateľa zamietol.

Odporkyňa žiadala, aby jej súd povolil splácať navrhovateľovi priznanú pohľadávku z dôvodu jej veľmi nepriaznivej finančnej situácie, keďže jej mesačný príjem je necelých 400,00, výživné 80,00 Eur na dcéru, z čoho musí hradiť nájomné plus energie 215,00 Eur, poplatky za škôlku 60,00 Eur, ako aj ostatné výdavky pre seba a dcéru. Súd podľa ust. § 160 ods. 1 OSP preto povolil odporkyňi uhradiť navrhovateľovi priznanú sumu v mesačných splátkach po 50,00 Eur splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, keď prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a ďalšie splátky sú splatné vždy každý nasledujúci mesiac až do zaplatenia a to k rukám navrhovateľa, pod následkom straty výhody splátok a splatnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas. Súd má za to, že takto stanovená mesačná splátka nepredstavuje s ohľadom na výšku dlžnej čiastky neúmerné zvýhodnenie odporkyne na úkor navrhovateľa a že nie sú osobné a majetkové pomery odporcu nadriadené záujmu navrhovateľa.

O trovách prvostupňového konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorého čistý procesný úspech v konaní predstavoval 34,82 % (t.j. úspech navrhovateľa 67,41 % mínus úspech odporkyne 32,59 %), priznal náhradu trov konania vo výške 142,34 Eur, predstavujúcu 32,59 % z uplatnených trov, t.j. zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 116,50 Eur (položka 1a Sadzobníka súdnych poplatkov) a z trov právneho zastúpenia vo výške 320,26 Eur. Navrhovateľom uplatnené trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k odporu) po 81,33 Eur, 2 x režijný paušál po 7,63 Eur, 1 x režijný paušál 7,81 Eur, plus 20 % DPH.

V zmysle § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, teda podľa úspechu v odvolacom konaní, súd priznal náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi a to v sume 223,47 Eur. Táto suma pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 116,50 Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 106,97 Eur za 1 úkon právnej služby (odvolanie) vo výške 81,33 Eur, plus režijný paušál vo výške 7,81 Eur, plus 20 % DPH vo výške 17,83 Eur.

Súd konštatuje, že trovy právneho zastúpenia si právny zástupca navrhovateľa vyčíslil v súlade s ust. § 10 ods. 1 a 2, § 13a ods. 1 (§ 14 ods. 1 v znení účinnom do 30. 06. 2013), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd považoval uplatnené trovy konania navrhovateľa za účelne vynaložené náklady na uplatnenie práva navrhovateľa, preto mu priznal ich náhradu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže navrhovateľa, ktorý bol v konaní úspešný a bola mu preto priznaná náhrada jeho trov, v konaní zastupoval advokát, je odporkyňa, ktorej bola uložená ich náhrada, povinná zaplatiť ju podľa ust. § 149 ods. 1 OSP advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť datované a podpísané. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).